

FARNÍ LISTY

ROČNÍK: XXXV

FARNOST SVATÉHO ANTONÍNA

ČÍSLO: 3/2026

PŘIJĎTE NA VIGILII

Možná si říkáte, jestli jsem si nespítl svátky. Podobnou výzvu píšu obvykle před Vánocemi v souvislosti s půlnoční. Nespítl. Proč ale upozorňuji právě na velikonoční vigilií, tedy bohoslužbu na Bílou sobotu večer?

Často jí předchází otázky: Kolik se bude číst čtení? Všechna (sedm ze Starého zákona, epištola a evangelium). Bude to dlouhé? Ve srovnání s nedělní mší ano, ale nebojte, do půlnoci budete doma. Proč se začíná tak pozdě? Aby už byla tma a vynikla symbolika paškálu, jehož světlo prozařuje každou temnotu.

Přesto stojí za to přijít. Velikonoční vigilie je nejslavnostnější bohoslužba celého roku s nejbohatší liturgií. Slavíme při ní Velikou noc Kristova vítězství nad smrtí a našeho vykoupení. Po slavnosti světla s chvalozpěvem Exultet a bohoslužbě slova budeme svědky křtu a biřmování našich katechumenů a přivítáme je do našeho společenství. A my všichni obnovíme svá křestní vyznání. Není to jen přihlášení se k víře církve a příslib, že se budeme snažit méně hřešit. Je to ponoření se do nového života, který nám Ježíš otevřel svým zmrtvýchvstáním a daroval ve křtu, do života v Duchu svatém. Při tomto liturgickém slavení se dotýkáme jádra evangelia a tajemství naší spásy.

Přiznávám, že mám tuto slavnost a její liturgii rád od dětství. Dá se o ní vyprávět, rozjímat o jejích textech, ale něco jiného je naplno ji prožít. Nenechte si ji ujít! Požehnané Velikonoce všem!

Váš Pavel Semela, farář

POZVÁNKA NA FARNÍ DEN 26. DUBNA

POZVÁNÍ

Již třetím rokem – a byli bychom rádi, kdyby se z toho stala tradice – se poslední dubnovou nedělí uskuteční Farní den naší farnosti.

Stejně jako v předchozích dvou letech v neděli 26. dubna nebude u Sv. Antonína mše sv. v 8 hodin, abychom se v co nejhojnějším počtu mohli sejít na „desáté“. Po ní bude opět jako loni a předloni následovat diskusní hodinka (paralelně s programem pro děti). Tentokrát bychom v ní rádi shrnuli výsledky dotazníkového průzkumu z konce minulého roku a některé výraznější podněty, které z něj vzešly, probrali v tematických skupinkách. Kolem poledne se pak přesuneme, jak se osvědčilo, na jedno z piknikových míst na nedaleké Štvanici. Tam bude možnost společně poobědvat a v již zcela neformální atmosféře pokračovat v debatách na libovolná témata. Maso na grilování a nápoje budou částečně zajištěny; přineste prosím také něco s sebou. Celý den pak uzavřeme večerní adorací v kostele sv. Klimenta.

Tam bude možnost společně poobědvat a v již zcela neformální atmosféře pokračovat v debatách na libovolná témata. Maso na grilování a nápoje budou částečně zajištěny; přineste prosím také něco s sebou. Celý den pak uzavřeme večerní adorací v kostele sv. Klimenta.

Srdečně všechny zveme, využijme tuto příležitost k rozvoji života našeho farního společenství!

Vaše PRF

Než jsme vstoupili do doby postní, prožili jsme masopustní veselici, která byla v indiánském stylu. Účast byla hojná a radost veliká.

Postní dobou procházíme s projektem Srdce Ježíšovo. Každý týden se zamýšlíme nad příběhem z bible, kdy si uvědomujeme, že Bůh je součástí našeho každodenního života a víra v něho nám pomáhá ve všech životních situacích.

Zápis do naší školky proběhne v úterý 17. 3. 2026.

Veškeré informace naleznete na webových stránkách <https://www.kmskliment.cz/>

Těšíme se na nové děti a rodiče

kolektiv KMŠ sv. Klimenta
<http://www.facebook.com/kmskliment>

CHCI ČLOVĚKA!

FEJETON

Jsem holka sdílňá, co nedávno hledala „kluka s dílnou“ (nebo jak to zpívají Chinaski). Musím říct, že do zpěvu mi nebylo, ale nakonec jsem pomocníky našla. Děkuju všem třem chlapům (Jirkovi H., Honzovi R. a Matěji R.) z našeho milého kostela, že mi pomohli, když si na mě technika zasedla. V jednom týdnu mi odešla pračka, počítač, varná konvice a karma. Čekala mě zkrátka dobrodružná jízda. Mnohé jsem při ní pochopila, mnohému se přiučila a mé srdce se vděčností rozšířilo. Pochopila a ozkoušela jsem si věci, kterým se jako stará osoba obloukem vyhýbám. Například novým spotřebičům, novým windowsům, novému nádobí, novým telefonům, zkrátka všem novým technickým vymoženostem.

Užila jsem si telefonování, objednávání (za pomoci Magdy S., která pracuje v Alze – ano, pomáhaly i ženy), honění dodavatelů, výměny vadných nových spotřebičů a komunikace s virtuálním spojovatelem. Ne s každou pračkou jsem se skamarádila. Ta první chtěla prát, když jsem se jí jen zlehka dotkla, a s otevřeným bubnem hlásila, že jede na 30 °C a pere syntetiku. S virtuálním kolegou spojovatelem jsem rovněž nabyla cenných zkušeností. Jakmile použijete např. slovo reklamace, spustí nekonečný proslov o smlouvách, paragrafech a www.info. Zkusila jsem použít slova, která nemá ve svém slovníku, ale byl naprosto imunní vůči veškerým žalovatelným výrazům, protože nemá žádnou hrdost. Takže nejlepší je z posledních sil zakřičet: „Chci člověka!“ To jsem opakovala třikrát, než konečně pochopil a přepojil mě. Když jsem uslyšela lidský hlas, skoro jsem se rozplakala. Jako trosečník ztracený v moři technických vymožeností jsem mávala bílou vlajkou směrem ke břehu, kde ještě žijí lidé, kteří nemají na čele výrobní číslo a v hlavě mozek plný linků, odkazů a nevyžádaných videí.

„Ty jsi jako ti dělníci na začátku průmyslové revoluce, který rozbíjeli nový stroje!“ pravil náš kostelník Pepa, když vyslechl mou lamentaci. „Pokrok nezastavíš!“ – „Já vím, nezastavím,“ pokývala jsem hlavou. Jak

je to v R.U.R.? Tam roboti soupeří s lidmi a začátkem nového světa robotů se stávají roboti obdaření citem, neřkuli láskou, tedy lidmi! Jo, pane Čapku, dnes už je to vylepšené. Teď se lidé dobrovolně stávají roboty. Roboty ve jménu pokroku.

Proboha, proč? Že by se nám zatočila hlava samou pýchou, co všechno dokážeme? Protože člověk, to zní hrdě! Jeho sláva sahá až ke hvězdám! Tak jsme se to učily ve škole my, Gottwaldovy děti, abychom přišly na to, že to bylo jen hloupé vytahování. A tak na to snad přijdou i děti Husákovy i další děti, které už nepatří nikomu, přestože staré fráze mají soudobější šatečky a peníze vládnu světu na 400 %. Člověk přece nebyl stvořen jako robot. Byl stvořen k Božímu obrazu jako společenská bytost. A proto si my, v naší kostelní bublině, pořád ještě pomáháme a snášíme se v lásce. Ale abych nebyla stranická. Pán od plynu mi spravil moji starou karmu tak, že sám našel, vysoustružil, repasoval, prostě dal dohromady náhradní díl, protože podobné díly už se nevyrábějí. Jak to zařídil, nevím. A ten pán od plynu není věřící. Přesto měl upřímnou radost ze svého výrobku, radost, že mi pomohl a ušetřil peníze za novou, digitální karmu, která má určité svítící displej. „Jó, paninko, ta karma vás přežije!“ pohřbil mě s radostí... A tak věřím, že původní, od Boha stvořený člověk se nedá. Občas sice podlehně dojmů, že jeho sláva sahá až k nebesům, ale jen do času a jenom ke hvězdám. Dál už ne. Díky Bohu.

P. S. Náš kostelník má vždycky pravdu, a tak se vracím k jeho tvrzení, že pokrok nezastavíš. Určitě nikoliv nějakým prozřením. Ale protože Země je kulatá, pokrok se dostane jednoho dne na svou odvrácenou stranu a stane se úpadkem. Tak uvidíte, vy mladší.

Věra Eliášková

TÍM, ŽE (SE S)VĚŘÍME, JSME SI BLÍŽ

DOTAZNÍK

Přiblížit ty, se kterými se v kostele vídáme, nám může pomoci rozhovor. Děkuji těm, kdo jsou ochotni se s námi podělit a odpovědět na vždy stejné otázky. Tentokrát se ptáme pana Huberta Poula.

Můžete nám prozradit, jaké je Vaše oblíbené místo?

Snažím se přijmout to místo, kam mne Pán Bůh zavede. Tak poslední měsíce jsem žil s manželkou zde na Letné a starali jsme se o naši babičku. Babička nedávno odešla k Pánu, a tak se vracíme domů do Černošic. Tam to mám nejraději. Tam jsem vyrostl, oženil se, společně s manželkou Janou jsme vychovali čtyři děti, z nichž jedna dcera Anežka s rodinou bydlí ve vaší farnosti.

Se kterou současnou osobností nebo postavou z historie byste se nejraději potkal a o čem byste s ní hovořil?

Radost mám z každého živého setkání.

Které místo v Bibli Vás nejvíc oslovuje?

V poslední době Sírachovec, deuterokanonická kniha: cvič si mysl na tom, co ti bylo určeno...

Prozradte nám modlitbu nejbližší Vašemu srdci...

Rád se uchyluji pod ochranu Panny Marie.

Kterých ateistů si vážíte?

Těch, co se podílejí na vytváření dobrých vztahů ve svém okolí.

Kdy jste byl naposledy v kině? Na jakém filmu?

Je to už řada měsíců, na filmu Vlasy. Skvěle natočený film. Doma jsem se vrátil ve vzpomínkách do mých pubertálních let a příběhů okolo roku 1968, kdy jsem začal žít ve skautském duchu.

A v divadle?

Na podzim jsme s manželkou byli ve Studiu DVA na Václavském náměstí na představení Revizor od N. V. Gogola. Připomněl jsem si ruské přísloví „Nenadávej na zrcadlo, když máš křivou hubu“.

Který je Váš nejoblíbenější spisovatel nebo básník?

Čtu různé knihy různých autorů a nedokážu říci, který je můj oblíbenec.

Kterou hudbu rád posloucháte?

Většinou si na cestách pouštím country, nejraději z doby mého mládí. V listopadu jsem byl na koncertě v Rudolfinu, hrál symfonický orchestr Filmová filharmonie a na programu byl výběr herní hudby. No, to byla

pro mne novinka, vůbec jsem netušil, jaká hudba je v pozadí počítačových her. Ale byl to velmi pěkný zážitek a potěšilo mne, když jsem viděl, že druhé housle hraje moje neter.

Co právě čtete?

Teď jsem zavřel jednu historickou detektivku a otevřel jsem si rozhovory s M. O. Váchou Dobro a zlo 21. století.

Která teologická kniha Vás v poslední době zaujala?

V minulém roce jsem měl v ruce v tomto postním období knihu od P. Tichého s výkladem Exultetu, kterou mám připravenou v kanceláři i na letošní rok. Byla pro mne dost náročná, a tak jsem ji na rok odložil. Zajímají mne i církevní dějiny a mám na stole vzpomínky osobního sekretáře Benedikta XVI.

Který kostel nebo bohoslužebný prostor se Vám nejvíce líbí?

Nejraději jsem doma, v našem kostele Nanebevzetí Panny Marie v Černošicích.

Kdy a kde byl Váš nejkrásnější bohoslužebný zážitek?

Na podzim jsem se zúčastnil pohřbu kardinála Duky. Žalmista zpíval nad hrobkou arcibiskupů žalm v hebrejštině, v tu chvíli jsem byl osvobozen od všech těžkostí v životě.

Z čeho máte obavy?

Před měsícem, když jsem šel do kostela, abych nešlápl – no, víte do čeho... To dopadlo dobře, nyní už nemám obavy z ničeho, věřím Pánu Bohu.

Na co se těšíte?

Na jaro.

Otázky kladl JB

TĚŽKÉ ČASY?

PRO SENIORY

Moje kamarádka Christina, se kterou se znám už od školy, byla vždycky veselá optimistka. Teď už jsme obě zestárly, každá si prožila život po svém. Christina přežila těžkou operaci rakoviny. Následná chemoterapie zanechala své stopy: ztratila cit v prstech. V konečcích prstů ani jedné ruky nic necítí. Nese to však velmi statečně a naučila se s tím žít. Například si už nezvládne sama zapnout ani rozepnout oblečení, a tak používá zipy nebo gumičky. Vždycky jsem obdivovala její vynalézavost při řešení každodenních problémů. Když mi o tomto svém zdravotním problému poprvé řekla, bylo mi jí tak líto. „Ale pořád dokážeš sepnout ruce,“ utěšovala jsem ji. Pochopila to. „To ano, díky Bohu,“ řekla.

O to víc mě překvapilo, jak si při našem posledním setkání zanaříkala: „Život se stal tak těžký, všechno je tak drahé.“ A vyjmenovala všechny možné věci, které si už nemůže dovolit. „Chtěla jsem uspořádat velkou oslavu svých narozenin,“ řekla, „ale nemůžu. Maso je teď tak drahé a moje rodina je zvyklá jíst u mě dobře. Ale já si to nemůžu dovolit.“ Měla slzy na krajíčku.

Chvilí jsme mlčely. Měla samozřejmě pravdu, ale jak jsem ji mohla utěšit? „Ale, Christino, přece nejde hlavně o jídlo. Když je řízek moc drahý, můžeš obalit plátky celeru. Chutná také dobře a možná je i zdravější. Na oslavě je nejdůležitější společenství, vzájemné porozumění, a to není drahé, to je k nezaplacení.“

Ale Christinu jsem nepřesvědčila. „Moje rodina je prostě zvyklá, že je u sebe doma hýčkám dobrým jídlem. Pokud si to nemůžu dovolit, tak je vůbec nezvu.“ – „Přesto bych ráda k tobě přišla a poblahopřála ti,“ řekla jsem, „přinesu koláč a ty můžeš uvařit dobrý čaj.“ Usmála se: „No, to můžeme udělat. Ale tu velkou oslavu, kterou jsem plánovala, to nenahradí.“ – „Pak si myslím, že je to jedna z věcí, kterých se člověk s přibývajícím věkem prostě musí vzdát,“ odpověděla jsem jí. „Využij ji co nejlíp: mohla bys ji obětovat. Možná tě to na chvíli ušetří očištění,“ pokusila jsem se zažertovat. Ale Christina se neusmála. „Je to opravdu tak, jak říkáš?“ zeptala se pochybovačně. „To nevím,“ řekla jsem, „ale pevně věřím, že Bůh nějakým způsobem odmění každou oběť, kterou mu přineseme.“

„No, pak by člověk vlastně měl být rád, protože v našem věku má opravdu mnoho příležitostí k obětem,“ řekla Christina. – „A jakmile obětuješ něco ze svého života častěji, už to tolik nebolí – alespoň taková je moje zkušenost,“ dodala jsem.

Barbora Thielová

ZJEVENÍ TRUMPA: ZACHRÁNCE, NEBO TLUČHUBA?

KOMENTÁŘ

Byl jsem vyzván redakcí FL napsat článek na nějaké společenské nebo politické téma. Jedním z témat, která se nabízela, je fenomén, jemuž se nejspíš nelze vyhnout bez ohledu na to, zda nás zajímá zahraniční politika, nebo ne, totiž prezident USA Donald Trump. Ještě než tento text dočtete, budete mít nejspíš jasno. Budťo jsem k letos osmdesátiletému prezidentovi s charakteristickou blondátou kšticí příliš shovívavý, protože je to

odporný charakter, lhář a žvanil. Anebo mu naopak hluboce křivdím, neboť si ho vyvolil Bůh, aby zachránil západní civilizaci před morální zkázou, jak tvrdí mnohé náboženské autority nejen v USA.

Napadne vás, že si ty dva pohledy natolik protirečí, že nemohou popisovat jednoho a téhož člověka? Potom jste vystihli jeden z rysů současné politiky, v níž se daří těm, které buď milujete, anebo vás iritují, tedy takzvaným polarizujícím osobnostem. Jedním z důvodů je logika sociálních sítí, kde zní nejsilněji hlas provokatérů a extrémistů. Samozřejmě že proměna médií není jediným důvodem, proč Trump obsadil veřejný prostor do takové míry jako snad žádný jiný státník před ním. Významnou příčinou Trumpova vzestupu je rovněž krize, téměř bohorovnost liberální politiky v podání amerických demokratů. Namísto politologických úvah nebo morálního hodnocení, zda je Trump mizera, či spasitel (případně obojí najednou, jak věří značná část amerických křesťanů), nabídnu několik postřehů italského církevního historika a teologa Massima Faggioliho, který dění v USA soustavně sleduje. Nedávno jsme spolu vedli o Trumpovi rozhovor v Českém rozhlase.

Nejprve k tomu, co se ukazuje jako rozpor už na první pohled: Trump se dlouhodobě projevuje jako amorální a sebestředná osobnost, původně obchodník s realitami a televizní bavič, který si nikdy nedělal starosti s tím, co je pravdivé nebo poctivé. „Nezná Bibli ani křesťanskou teologii, ale jeho voličům na tom nezáleží. Vybrali si ho, protože slíbil vrátit Ameriku Bohu a vrátit Boha Americe,“ říká k tomu Faggioli. Svět oběhly fotografie, jak se za Trumpa v Bílém domě modlí křesťanští vůdci a vkládají na něj ruce. Věří totiž, že si Bůh pro své záměry volí i lidsky nedokonalé nástroje. Dokonce argumentují Bibli, v níž si Hospodin vybral perského krále Kýra Velikého k osvobození Židů z babylonského zajetí, jak se dočteme ve starozákonních knihách Ezdráš, Nehemjáš, Izajáš či ve 2. Paralipomenon.

Takové uvažování má přinejmenším tři sporné body. Zaprvé, pro křesťany by mělo být znepokojivé, pokud z argumentace Boží vůlí vypadne Ježíš, jeho učení a logika coby nejvnitřnější střed Božího a lidského příběhu. Kdybychom totiž z vyprávění o Trumpovi coby zachránci civilizace škrtnli Ježíše, příběh se vlastně v ničem nezmění. To by pro nás mělo být varující.

Zadruhé, problematičtější je v tomto kontextu utilitární morálka, tedy přesvědčení, že špatné prostředky mohou vést k dobrým cílům. V případě Trumpova hnutí je hlavním cílem MAGA – „making America great again“, tedy učinit USA znovu velkými, obnovit jejich velikost a význam. Nejde v první řadě o větší dobro a spravedlnost zvláště pro ty, kdo jsou na světě chudí a bezbranní, například vlivem globalizace. Faggioli tento návrat k uvažování, v němž měli běloši za úkol od křesťanského Boha vybudovat Ameriku jako veliký národ, prohlašuje za herezi, tedy rouhavé a z teologického pohledu chybné učení. Nad poslušnost Kristovu učení totiž klade příslušnost k etniku nebo národu. „Katolický pohled na tento druh nacionalismu byl vždy velmi kritický,“ připomíná Faggioli. A za třetí, problematičnost uvažování o Trumpovi jako zachránci je v ochromení demokracie, v její pozvolné proměně v teokracii, tedy v systém, v němž není moc kontrolována systémem protivah a brzd (checks and balances), ale má sklon být absolutní, tedy totalitní. Byť se na rozdíl od komunistické totality, jak jsme ji zažili, zaštiťuje Bohem.

Mnohé o Trumpově uvažování prozrazuje snaha zapsat se do dějin jako mírotvůrce. Když loni v srpnu pozval ruského prezidenta Putina na Aljašku, aby spolu jednali o skončení války na Ukrajině, vycházel z přesvědčení, že se s Putinem lze dohodnout. Pro Trumpa jsou mezinárodní vztahy jen větším hřištěm pro obchodní jednání, mluví se o transakční logice „něco za něco“. Jenomže na válčícího Putina, který chce učinit Rusko znovu velkým, podobně jako chce Trump učinit znovu velkými USA, transakční logika neplatí. Trump si už dříve svou neurvalostí stihl znepřátelit dva věrné spojence, Dánsko a Kanadu, jejichž území chce připojit ke Spojeným státům, ale zjevně nechápe daleko násilnější Putinovu logiku, která pro stejný cíl, totiž územní zisky ve prospěch impéria, obětuje miliony lidských životů na Ukrajině i doma v Rusku. „Trump Putinově logice nerozumí, zato Putin má Trumpa přečteného dokonale,“ poznamenala ke srovnání někdejšího důstojníka sovětské tajné služby KGB s reálním obchodníkem bývalá členka národní bezpečnostní rady USA Fiona Hillová.

Trump chce být do dějin zapsaný jako mírotvůrce, přesto zatáhl USA do války v Íránu. O nelidskosti tamního režimu není pochyb, neměli bychom ale přeslechnout varování před preventivními válkami, v nichž spravedlnost ustupuje síle.

Co si s tím máme počít, nechceme-li být znovu poddanými sílícího impéria? Putinovu válku je třeba zastavit – a Trumpovo prezidentství vydržet.

Petr Vizina

(Ad Lásku neuhasi ani velké vody, Jitka Rosypalová, FL 2/2025)

Předčasná úmrtí... Ano, je to těžké, nepochopitelné. Zůstane mladý vdovec se dvěma malinkými dětmi, zatímco jeho vrstevníci poznávají svět. Vybavuje se mi osud tří sourozenců na prahu samostatného života, kterým oba rodiče podlehli zhoubné nemoci... I my jsme prošli podobnou zkušeností. Měli jsme dvě malé děti ve věku dva a čtyři roky a k tomu miminko, když vyšlo najevo, že babička pražská, manželova maminka, umírá na rakovinu. Tři roky před námi tajila zhoubný nález na prsou, aby nám nepřidělávala starosti. Ještě čtrnáct dní před její smrtí jsem nevěřila, že nám ji Bůh vezme. To nám neudělá, to nám přece On nemůže udělat. Stalo se.

Co si v Praze počnu? Nikoho, kdo by nám mohl pomoci s dětmi, které navíc často stonaly, jsme neměli. O možnostech, jaké jsou nyní, se nám ani nesnilo. Zdržovala jsem odjezd z chalupy, poblíž níž bydleli moji rodiče, zpět do Prahy až do prvního poprašku sněhu. To nebylo dobré řešení. Byla jsem pak v tom roce čtyřikrát s průduškami na antibiotikách i se na čas u mě objevila pylová alergie.

Na otázky filozofické v takovém případě není prostor a ani u nás nebyl, bylo třeba konat. V Praze pak také připravit k odevzdání byt po babičce, který jsme chodili vyklízet s manželem o půlnoci, když děti spaly. Novou situaci je třeba přijmout, jít dál. To je život. Po čase se naše malé dítě po návštěvě místa věčného odpočinku optalo: „Ale kde je babička teď?“ Ono tuší, že člověk jako takový nezmizí, že zůstává. A zůstává jeho láska, jak píše Jitka Rosypalová.

Boží úrady s naším životem, s naším úkolem v tomto světě a se světem vůbec jsou neproniknutelné, jen On ví. V našem případě jsem s odstupem let viděla, že vše bylo se vším dokonale v Boží láskyplné režii. Nemohlo být vhodnější doby, jakkoliv to bylo těžké, než jaká tehdy byla, abychom se mohli o babičku postarat a rozloučit se s ní.

Nezapomenu také na slova naší sousedky, malé, usměvavé devadesátileté paní s hůlkou, která pronesla o pár let později v reakci na mou obavu, zda na cestě do kostela neupadne: „Upadnu? Někdo mě zvedne. Nezvedne? Taky dobře. U nás na Moravě se říkalo: Pán Bůh dal, Pán Bůh vzal, jméno Páně budiž pochváleno.“ (Job 1,21)

Irena Červenková

SPOLEČNĚ V OSTRAVĚ?

POZVÁNÍ

**CSM
Ostrava
2026**

Ahoj všichni, komu je od 14 do 26 let! Právě pro nás je totiž určeno Celostátní setkání mládeže, které se letos uskuteční již podeváté, a to tentokrát od 11. do 16. srpna v Ostravě.

Nám je patnáct, takže půjde o naši první účast na podobné akci, ale ze svědectví těch, kteří už některé z nich zažili, víme, že to rozhodně stojí za to! A proto bychom byly rády, kdyby se nás z naší farnosti vydalo do

Ostravy co nejvíce a prožili jsme těch šest programem nabitých srpnových dní společně.

Tak koukni na www.celostatnisetkanimladeze.cz, a kdybys měl(a) chuť se k nám a k těm tisícům mladých křesťanů, kteří se tam sejdou, přidat, ozvi se nám na anicka.li@centrum.cz! Tématem letošního setkání je ODVAHA, tak ji seber a pojď do toho!

Nany Lizáková a Věrka Svobodová

UDÁLOSTI V SOUSEDSTVÍ – duchovní, kulturní a vzdělávací tipy

INSPIRACE

- ❖ **28. 3. (SO) 9:00–16:00 SOBOTA PRO ŽENY** – Zamyšlení nad tématem „Ženo, kde je tvé srdce?“, programem provází trvalý jáhen Jan Špilar z Brna, pořádá Centrum pro rodinu v kostele sv. Vojtěcha, Koleční 4, Praha-Dejvice.
- ❖ **11. 4. (SO) 11:00–16:00 POCHOD PRO ŽIVOT** – 11:00 mše svatá v katedrále sv. Víta za těhotné ženy a jejich nenarozené děti. 12:30 pochod pro život centrem Prahy z Hradčanského nám. na Václavské náměstí. Program viz Pochodprozivot.cz. Pořádá Hnutí Pro život ČR, z.s.
- ❖ **11. 4. (SO) 14:30–15:30 – LIDOVÁ PAŠIJOVÁ HRA:** Umučení a vzkříšení Ježíše Krista v působivém podání spolku Zbraslavské pašije, ve spolupráci s ochotníky ŘKF Zbraslav. V hlavní roli Radúz Mácha (z činohry ND v Praze), dále hrají členové pražských a mimopražských divadel. Režie: Oldřich Vlček. Zámek Zbraslav, Bartoňova 2, Praha 5. Vstupné dobrovolné.

- ❖ **16. 4. (ČT) 18:00–19:30** Setkání příznivců Mary's Meals, Komunitní centrum sv. Prokopa, V Hůrkách 8, Praha-Stodůlky.
Délka programu cca 1,5 hod. Podrobnosti a možnost přihlášení viz <https://www.marysmeals.cz/>

APOŠTOLÁT MODLITBY pro nejbližší období:

úmysl Svatého otce a národní úmysl podle *Celosvětové sítě modlitby s papežem*, <https://www.csmp.cz/>

- ❖ **BŘEZEN: Za odzbrojení a mír:** *Modleme se, aby národy směřovaly k účinnému odzbrojení, zejména jadernému, a aby světoví vůdci namísto násilí volili cestu dialogu a diplomacie.* | **Za ženy v církvi:** *Modleme se, aby ženy v církvi stále lépe nacházely své místo podle vzoru Panny Marie.*
- ❖ **DUBEN: Za kněze prožívající krizi:** *Modleme se za kněze prožívající krizi svého povolání, aby našli duchovní doprovázení, které potřebují, a aby je společenství podporovala v duchu porozumění a modlitby.* | **Za kmotry:** *Modleme se, aby ti, kdo přijali úkol kmotrů, byli svým kmotřencům oporou, vzorem a inspirací.*

DÁRCOVSKÉ TIPY

- ❖ **VELKOPÁTEČNÍ SBÍRKA NA SVATOU ZEMI (3. 4.)** – každoroční vatikánská sbírka ve prospěch izraelských a palestinských křesťanských menšin, archeologicky významných míst, údržby památek, péče o poutníky a zajištění slavení liturgie na posvátných místech.
- ❖ **NADACE POST BELLUM** (Institut Paměti národa) – Pomoc ukrajinským vojákům a zdravotníkům na válečné frontě. Nákup a doručení ochranného i zdravotnického materiálu (vesty, helmy, přístroje, sanitková vozidla ad.) Více na <https://www.postbellum.cz/pomoc-ukrajine/> Sběrkový účet: **123-6318620207/0100** Kontakt: dary@pametnaroda.cz
- ❖ **PŘÍSPĚVKY NA PROVOZ FARNOSTI** lze posílat na bankovní účet: **1011061807/5500**

Váš tip na zajímavou událost sdělte redakci FL či na e-mail jan.rosypal@centrum.cz

**LETNÍ TÁBOR
2026**

TERMÍN
23.–29. srpna 2026

MÍSTO
Míčov, Sušice

2600 Kč

**Více informací a přihlašování
najdete na www.ignisio.cz**

**TÁBOR JE URČEN PRO DĚTI A MLÁDEŽ
OD UKONČENÉ 1. TŘÍDY DO 16 LET**

Letní tábor je realizován
za finanční podpory
městské části Praha 7.

**PRAHA
7**

IGNISIO z.s.
neformální vzdělávání dětí a mládeže

BOHOSLUŽBY SVATÉHO TÝDNE

Rozšířená příležitost ke svátosti smíření před Velikonocemi: pondělí (30. 3.), úterý (31. 3.) a středa (1. 4.) 15:00–18:00.

Květná neděle (29. 3.) POZOR, ZMĚNA NA LETNÍ ČAS!

8:00 mše sv.

10:00 mše sv., průvod vychází s ratoolestmi od kostela sv. Klimenta, pašije tradičně přednesou herci

18:00 mše sv.

Zelený čtvrtek (2. 4.)

18:00 mše sv. na památku Večeře Páně

Velký pátek (3. 4.)

8:30 ranní chvály

11:50 polední modlitba u Božího hrobu v kostele sv. Antonína a ohlášení poledne klapáčkami

15:00 křížová cesta

18:00 velkopáteční obřady

Bílá sobota (4. 4.)

8:30 ranní chvály

21:00 velikonoční vigilie se křtem katechumenů

Hod Boží velikonoční (5. 4.)

10:00 mše sv. s následným agapé před kostelem

18:00 mše sv.

Pondělí velikonoční (6. 4.)

8:00 mše sv.

KALENDÁŘ FARNOSTI SV. ANTONÍNA PRO NEJBLIŽŠÍ OBDOBÍ

- ❖ V neděli 15. března se uskuteční od 16:00 do 18:00 postní duchovní obnova v kostele sv. Klimenta s dvojím zamyšlením na téma Svátost smíření. Součástí bude křížová cesta a adorace.
- ❖ V postní době každý pátek konáme v kostele sv. Antonína křížovou cestu. Začátek vždy v 17:30.
- ❖ V pátek 27. března se koná v 18:00 mše (nejen) pro děti a mládež s doprovodem rytmické hudby. Zapojit se do přípravy hudby lze v 16:30 v kostele sv. Antonína.
- ❖ V neděli 26. dubna proběhne od 10:00 do 20:00 Farní den. Více viz str. 1.
- ❖ V neděli 10. května při mši v 10:00 u Sv. Antonína udělí otec biskup Václav Malý svátost biřmování.
- ❖ V pátek 29. května se uskuteční Noc kostelů – přihlášeny jsou oba naše chrámy (Sv. Kliment 17:00–22:00, Sv. Antonín 18:00–23:00).
- ❖ V sobotu 20. června přijme Ondřej Šimer v katedrále kněžské svěcení. V neděli 21. června v 18:00 bude u Sv. Antonína sloužit primiční mši.
- ❖ Příští schůzka pastorační rady farnosti proběhne mimořádně až ve čtvrtek 9. dubna, uzávěrka Farních listů je v sobotu 11. dubna.

Farní listy vydává Farní rada při kostele sv. Antonína. Vycházejí pro vnitřní potřebu holešovické farnosti za dobrovolný příspěvek. Redakční rada: Věra Eliášková, Jitka Rosypalová, Marie Škarpová. Kresba hlavičky na titul. straně – Hanka Roubalová. Tisk Ediční centrum AMU. **Toto číslo vychází 15. března 2026. Uzávěrka příspěvků do příštího čísla FL je v sobotu 11. dubna 2026.**

Dopisy a příspěvky zasílejte na adresu: Farnost sv. Antonína, Dukelských hrdinů 54, Praha 7, 170 00, na redakci Farních listů redakce@svatyantonin.cz. Redakce si vyhrazuje právo krátit příspěvky. Nevyžádané rukopisy nevracíme.

Adresa webových stránek naší farnosti je www.svatyantonin.cz, kam můžete psát i své dotazy. Pro sdílení zpráv funguje ve farnosti e-mailová skupina svatyantonin@googlegroups.com, Zájemci o připojení k e-mailové skupině pište na adresu: farniakce@svatyantonin.cz.

Finančně podpořit farnost můžete zasláním libovolné částky na účet farnosti č. 1011061807/5500 vedený u Raiffeisenbank (do zprávy pro příjemce, prosíme, uveďte své jméno a příjmení). Na Vaši žádost Vám rádi vystavíme potvrzení o přijetí daru. Žádost můžete zaslat na emailovou adresu fara@svatyantonin.cz.

